

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

No 2025/23/1218

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], tegen de beslissing van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: verweerster) waarin uiteen is gezet dat appellante fraude heeft gepleegd voor het vak *Migration Law and the Nation State* en aan appellante een sanctie is opgelegd.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 27 februari 2025 bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 20 februari 2025. Op 3 maart 2025 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 26 maart 2025 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en verweerster. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 14 april 2025 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 3 juni 2025. Appellante was niet bij de zitting aanwezig. Namens verweerster is mr. dr. T.H.A. Wisman (lid examencommissie) verschenen. Verweerster heeft haar standpunt mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante volgt de bacheloropleiding Law in Society. Bij het vak *Migration Law and the Nation State* dienen studenten (onder andere) een paper in te leveren ter afronding van het vak.

Op 20 december 2024 heeft verweerster van N. Petzel (hierna: examiner) een melding van een vermoeden van fraude in het verslag van appellante ontvangen. De melding had specifiek betrekking op het gebruik van drie fictieve arresten die bovendien niet correct zijn geciteerd. Daarnaast is er een vermoeden van het gebruik van kunstmatige intelligentie (generatieve AI) terwijl het gebruik daarvan bij het maken van de opdracht niet was toegestaan.

Verweerster heeft appellante uitgenodigd voor een hoorzitting van de examencommissie op 18 februari 2025. Appellante is niet op het gesprek verschenen maar heeft wel een schriftelijke reactie gegeven op de melding van de examiner. Verweerster heeft aansluitend op 20 februari 2025 de beslissing genomen om het werk van appellante ongeldig te verklaren en daaraan een 0,0 als cijfer toe te kennen en om appellante

uit te sluiten van de herkansing voor het vak alsmede van deelname aan alle tentamens in periode 4, 5 en 6 in studiejaar 2024/2025.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante stelt zich niet te kunnen verenigen met de beslissing van verweerster om een 0,0 als cijfer toe te kennen voor haar paper voor het vak *Migration Law and the Nation State* en om haar daarnaast uit te sluiten van de herkansing van het vak alsmede van deelname aan alle tentamens in periode 4, 5 en 6 in studiejaar 2024-2025. Appellante meent dat het besluit op onjuiste gronden tot stand is gekomen aangezien er geen sprake is geweest van fraude. Zij stelt dat zij het paper zelfstandig heeft geschreven en daarbij enkel gebruik heeft gemaakt van generatieve kunstmatige intelligentie ten behoeve van taalkundige controle. Dit gebruik acht zij in overeenstemming met de binnen de Vrije Universiteit geldende richtlijnen met betrekking tot het gebruik van AI in het onderwijs.

Appellante stelt dat zij de opdracht mogelijk onjuist heeft geïnterpreteerd. Zij was in de veronderstelling dat van haar werd verlangd een overtuigend juridisch betoog te schrijven waarbij het was geoorloofd om ter ondersteuning van haar redenering fictieve jurisprudentie aan te halen. Zij stelt zich er niet van bewust te zijn geweest dat de opdracht diende te worden gebaseerd op bestaande jurisprudentie.

Voorts betoogt appellante dat de structuur van haar betoog is gebaseerd op gangbare juridische opbouw-principes. De opbouw van haar pleidooi kan volgens haar dan ook niet als doorslaggevend bewijs voor fraude dienen. In dit verband wijst appellante erop dat verweerster haar oordeel mede heeft gebaseerd op uitkomsten van zogenoemde AI-detectietools, waarvan appellante de betrouwbaarheid betwist. Zij stelt dat dergelijke instrumenten foute uitkomsten kunnen genereren en derhalve geen objectieve maatstaf voor AI-gebruik vormen.

Ten derde voert appellante aan dat de opgelegde sanctie disproportioneel is. Volgens haar heeft het besluit ingrijpende gevolgen voor haar studievoortgang nu zij door de uitsluiting van deelname aan tentamens studievertraging oploopt. Het besluit heeft negatieve gevolgen voor haar motivatie, haar academische loopbaan en haar mentale welzijn.

Concluderend verzoekt appellante om het bestreden besluit te herzien en de opgelegde sanctie te vernietigen.

Standpunt van verweerster

Verweerster blijft bij haar standpunt dat sprake is van fraude en acht de opgelegde sanctie gerechtvaardigd. Zij stelt vast dat appellante in haar paper voor het vak *Migration Law and the Nation State* gebruik heeft gemaakt van fictieve jurisprudentie, hetgeen niet is toegestaan. Verweerster wijst erop dat het hanteren van verzonnen juridische bronnen in strijd is met de geldende academische normen en dat hiervoor geen toestemming is verleend in de betreffende cursushandleiding of andere reglementen. Op grond van artikel 18 lid 1 van de Regels en Richtlijnen Examencommissie Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: R&R) wordt als fraude aangemerkt: *'ieder handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, of die van een andere student, geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.'* Naar het oordeel van verweerster valt het ongeoorloofde gebruik van kunstmatige intelligentie, maar ook het aanvoeren van niet-bestaande jurisprudentie onder deze bepaling. Verweerster merkt daarbij op dat het genereren van fictieve bronnen een bekend kenmerk is van het gebruik van generatieve kunstmatige intelligentie. Het gebruik van kunstmatige intelligentie is op grond van artikel 18 lid 2 van de R&R aan te merken als fraude.

Verweerster is zich ervan bewust dat AI-detectietools onbetrouwbaar zijn en benadrukt dat zij de uitkomsten van deze tools niet in haar overweging heeft betrokken. De fictieve jurisprudentie is de doorslaggevende reden voor het vaststellen van fraude.

Ten aanzien van de proportionaliteit van de sanctie wijst verweerster erop dat het de vierde keer is dat bij appellante fraude is vastgesteld. Gelet op deze herhaalde overtredingen acht verweerster een zwaardere sanctie gerechtvaardigd. De sanctie heeft een corrigerend en normerend karakter en is bedoeld om appellante ertoe te bewegen haar academische houding op structurele wijze te verbeteren.

Hoewel verweerster zich bewust is van de ingrijpende gevolgen van de sanctie voor de studievoortgang van appellante, ziet zij in de voorgelegde omstandigheden geen aanleiding om verzachtende factoren aan te nemen dan wel toepassing te geven aan de hardheidsclausule.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de andere wettelijke eisen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Het is ingevolge artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) aan verweerster om onderzoek te doen naar aanleiding van een melding van een vermoeden van fraude bij toetsing. Ingevolge artikel 7.12b lid 3 van de WHW heeft verweerster daartoe een regeling vastgesteld, te weten de eerder besproken R&R.

Het gaat in dit beroep om de vaststelling van fraude voor de paper van het vak *Migration Law and the Nation State*. Verweerster heeft bepaald dat er sprake is van fraude omdat appellante drie fictieve casussen heeft aangehaald in haar paper. Het gebruik van fictieve bronnen is een kenmerk van teksten die zijn gegenereerd met kunstmatige intelligentie.

In artikel 18 lid 1 van de R&R is bepaald dat onder fraude wordt verstaan ieder handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, of die van een andere student, geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. In artikel 18 lid 2 R&R is bepaald dat als fraude in ieder geval wordt aangemerkt: “het inleveren van werk dat geheel of gedeeltelijk is gegenereerd met behulp van kunstmatige intelligentie, op een manier die niet is toegestaan door de examinerator”.

Appellante heeft betoogd dat zij in de veronderstelling verkeerde dat het gebruik van fictieve jurisprudentie in haar paper was toegestaan. Het College volgt verweerster in haar standpunt dat deze verklaring niet als plausibel kan worden aangemerkt. In de cursushandleiding wordt geen ruimte geboden voor het hanteren van gefingeerde bronnen; van studenten wordt zelfs verwacht dat zij zich baseren op het voorgeschreven studiemateriaal. Evenmin wordt in de Onderwijs- en Examenregeling RCH of de R&R melding gemaakt van de mogelijkheid om gebruik te maken van fictieve casuïstiek in het kader van schriftelijke opdrachten. Het gebruik van fictieve jurisprudentie wordt op zich zelf door het College derhalve al beoordeeld als een vorm van fraude.

Daarnaast overweegt het College dat het fabriceren of ‘hallucineren’ van bronnen een algemeen bekend symptoom is van het gebruik van generatieve kunstmatige intelligentie. Dit brengt het College tot het oordeel dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante gebruik heeft gemaakt van kunstmatige intelligentie op een manier die niet is toegestaan. Het College volgt verweerster in haar redenering dat appellante ook hiermee fraude heeft gepleegd zoals uiteengezet in artikel 18 lid 1 van de R&R.

Ten aanzien van de door verweerster opgelegde sanctie overweegt het College dat deze in overeenstemming is met de R&R. De opgelegde sanctie is - mede gelet op de recidive - passend en geboden.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, komt het College tot de conclusie dat het beroep van appellante niet slaagt. Dit leidt tot de volgende beslissing.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 8 juli 2025, door mr. H.H.J. Zevenhuijzen, voorzitter, mr. dr. A.J.G.M. van Montfort en R. A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. M. Lukić, secretaris.

mr. H.H.J. Zevenhuijzen,
voorzitter

mr. M. Lukić,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.